

Talmud Navigator

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה- O</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מנחות-הקומץ רבה	מימרא	מאן דאמר									
מצינו ימין שנקרא יד, שנאמר: (בראשית מ"ח) וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו.	רבי יוסי החרים:									◇	לו.
ואידך?										ז	לו.
יד ימינו איקרי, יד סתמא לא איקרי.	[אידך]									!	לו.
אינו צריך, הרי הוא אומר: (דברים ו) וקשרתם וכתבתם, מה כתיבה בימין אף קשירה בימין, וכיון דקשירה בימין, הנחה בשמאל היא.	רבי נתן:									◇	לו.
ור' יוסי החרים, הנחה דשמאל מנא ליה?										ז	לו.
נפקא ליה מהיכא דנפקא ליה לר' נתן.	[רבי יוסי החרים]									!	לו.
מידכה, כתיב בה"י, כהה.	רב אשי:									◇	לו.
ואימא: ידך שבכה	רבי אבא לרב אשי:									ז	לו.
מי כתיב בחי"ת?	א"ל: [רב אשי]									!	לו.
כתנאי:										!	לו.
ידכה בה"י - זו שמאל	[ת"ק]									◇	לו.
ידכה - לרבות את הגידם.	אחרים:									◇	לו.
אין לו זרוע - פטור מן התפילין	תניא אידך: [ת"ק]									◇	לו.
ידכה - לרבות את הגידם.	אחרים:									◇	לו.
אטר מניה תפילין בימינו שהוא שמאלו.	ת"ר:									◇	לו.
מניה בשמאלו שהוא שמאלו של כל אדם	והתניא:									ז	לו.
כי תניא ההיא, בשולט בשתי ידיו.	אבוי:									!	לו.
על ידך - זו קיבורת, בין עיניך - זו קדקד.	תנא דבי מנשה:									◇	לו.
היכא?										^	לו.
מקום שמוחו של תינוק רופס.	אמרי דבי רבי ינאי:									!	לו.
מי שיש לו שני ראשים באיזה מהן מניח תפילין?	בעא מניה פלימו מרבי:									^	לו.
או קום גלי או קבל עלך שמתא.	א"ל: [רבי]									o	לו.
אדחכי אתא ההוא גברא, א"ל: איתליד לי ינוקא דאית ליה תרי רישי, כמה בעינן למיתב לכהן?										o ^	לו.
חייב ליתן לו י' סלעים.	אתא ההוא סבא תנא ליה:									!	לו.
איני?										ז	לו.
מתוך שנאמר: (במדבר י"ח) פדה תפדה את בכור האדם, שומע אני אפילו נטרף בתוך ל', ת"ל: (במדבר י"ח) אך, חלק	והתני רמי בר חמא:									ז	לו.
שאני הכא, דבגולגולת תלא רחמנא.										!	לו:
ידך - זו קיבורת.	אמר מר:									◇	לו:
מנלן?										^	לו:

Talmud Navigator

■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof
 ◆ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מקרא-key

מנחות-הקומץ רבה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
מנחות-הקומץ רבה	מימרא												
ד"ר: (שמות י"ג) על ידך - זו גובה שביד						■	■						◇
אתה אומר: זו גובה שביד, או אינו אלא על ידך ממש?					⚡		■						◇
אמרה תורה: הנח תפילין ביד והנח תפילין בראש, מה להלן בגובה שבראש, אף כאן בגובה שביד									!		■		◇
אינו צריך, הרי הוא אומר: (שמות י"ג) והיה לך לאות, לך לאות - ולא לאחרים לאות	רבי אליעזר:					■		■					◇
אינו צריך הרי הוא אומר: (דברים י"א) ושמתם את דברי אלה על לבבכם וקשרתם, שתהא שימה כנגד הלב.	רבי יצחק:					■		■					◇
ר' חייא בריה דרב אויא מכוין ומנח ליה להדי ליביה.	[ר' חייא בריה דרב אויא]									○			◇
רב אשי הוה יתיב קמיה דאמימר, הוה ציריא בידיה וקא מתחזיין תפילין	[אמימר]									○			◇
לא סבר לה מר: לך לאות - ולא לאחרים לאות?	אמר ליה: [רב אשי]									⚡			◇
במקום לך לאות איתמר.	אמר ליה: [אמימר]									!			◇
גובה שבראש מנלן?											^		◇
בין עיניך - זו גובה שבראש	ד"ר:					■	■						◇
אתה אומר: זו גובה שבראש, או אינו אלא בין עיניך ממש?											⚡		◇
נאמר כאן בין עיניך ונאמר להלן (דברים יד) לא תשימו קרחה בין עיניכם למת, מה להלן בגובה שבראש מקום שעושה קרחה, אף כאן בגובה של ראש מקום שעושה קרחה												!	◇
אינו צריך, אמרה תורה: הנח תפילין ביד הנח תפילין בראש, מה להלן במקום הראוי ליטמא בנגע אחד, אף כאן במקום הראוי ליטמא בנגע אחד, לאפוקי בין עיניך דאיכא בשר ושער, דאיכא שער לכן ואיכא נמי שער צהוב.	רבי יהודה:	■						■					◇
ארבע ציציות מעכבות זו את זו, שארבעתן מצוה אחת.													■ <
מאי בינייהו?													⚡
סדין בציצית איכא בינייהו.	רב יוסף:											!	◇
טלית בעלת חמש איכא בינייהו.	רבא בר אחינא:												!
דרב הונא איכא בינייהו	רבינא:												!
היוצא בטלית שאינה מצוייצת כהלכתה בשבת - חייב חטאת.	דאמר רב הונא:												!
האי מאן דבצרייה לגלימיה - לא עביד ולא כלום, שוייה טלית בעלת חמש.	רב שישא בריה דרב אידי:												■
האי מאן דצייריה לגלימיה - לא עביד ולא כלום מאי טעמא? דכמאן דשרייה דמי	רב מרשיא:												■
כל חמתות הצורות טהורות, חוץ משל ערביים.	ותנן נמי:												■
האי מאן דחיטייה לגלימיה - לא עביד ולא כלום, אם איתא דלא מיבעי ליה, ליפסוק ולישדייה.	רב דימי מנהרדעא:												■
ארבעתן ארבע מצות.	רבי ישמעאל:												■ <
הלכה כרבי ישמעאל.	רב יהודה אמר שמואל:												■
ולית הלכתא כותיה.													■
רבינא הוה קא אויל אבתריה דמר בר רב אשי בשבתא דריגלא, איפסיק קרנא דחוטיה ולא אמר ליה ולא מידל													○

Talmud Navigator

<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>	<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O </p>
<p>מקרא-key:</p>	

מנחות-הקומץ רבה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
	כד מטא לביתה, אמר ליה: מהתם איפסיק	[רבינא]								○		◊	לו:
	אי אמרת לי, מהתם שדיתה.	א"ל: [מר בר רב אשי]								○			לו:
	גדול כבוד הבריות שדוחה את לא תעשה שבתורה	והא אמר מר:					⚡						לו:
	בלאו (דברים י"ז) דלא תסור.	תרגומה רב בר שבא קמיה דרב כהנא:					!						לה.
	מהתם א"ל [רבינא]	איכא דאמרי:								○			לה.
	מאי דעתך? למישדייה	וא"ל: [מר בר רב אשי]								⚡			לה.
	גדול כבוד הבריות שדוחה את לא תעשה שבתורה	והאמר מר:								■	⚡		לה.
	בלאו דלא תסור	והא תרגומה רב בר שבא קמיה דרב כהנא:								⚡			לה.
	הכא נמי כרמלית דרבנן היא.									!			לה.
	הדרן עלך הקומץ												◊

Talmud Navigator

statement-מימרא-מירא **■**
 challenge-קושיא-קושיא **⚡**
 question-שאלה-שאלה **^**
 answer-תירוץ-תירוץ **!**
 proof-ראיה-ראיה **■**

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

מקרא-key:

מנחות-התכלת	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
התכלת אינה מעכבת את הלבן, והלבן אינו מעכב את התכלת.												■
תפלה של יד אינה מעכבת את של ראש, ושל ראש אינה מעכבת את של יד.												■
לימא, מתני' דלא כרב'.												⚡
(במדבר טו) וראיתם אותו - מלמד שמעכבין זה את זה, דברי רבי	דתניא: [רבי]											⚡
אין מעכבין.	חכמים:											⚡
מ"ט דרבי?												^
דכתיב: (במדבר טו) הכנף - מין כנף, וכתיב: פתיל תכלת, ואמר רחמנא: וראיתם אותו, עד דאיכא תרווייהו בהד.	[רבי]											⚡
ורבנן?												^
וראיתם אותו, כל חד לחודיה משמע.	[רבנן]											⚡
לימא דלא כרב'.												⚡
אפי' תימא רבי, לא נצרכא אלא לקדם	רב יהודה אמר רב:											!
מצוה להקדים לבן לתכלת, ואם הקדים תכלת ללבן - יצא, אלא שחיסר מצוה.	דתניא:											!
מאי חיסר מצוה?												^
אילימא חיסר מצוה דלבן, וקיים מצוה דתכלת												!
לרבי עכובי מעכב אהדד?												⚡
שחיסר מצוה ועשה מצוה, ומאי חיסר מצוה? דלא עבד מצוה מן המובחר.	רב יהודה אמר רב:											!
התינח לבן דאינו מעכב את התכלת, תכלת דאינה מעכבת את הלבן מאי היא?												⚡
אריון, לא תתיב אכרעף עד דמפרשת לי להא מילתא: התכלת אינה מעכבת את הלבן, והלבן אינו מעכב את התכלת, מאי היא?	איתמר נמי, אמר ליה לוי לשמואל:											⚡
לא נצרכא אלא לסדוין בציצית, דמצוה לאקדומי לבן ברישא, מ"ט? הכנף - מין כנף, ואי אקדים תכלת ללבן לית לן בה.	אמר ליה: [שמואל]											!
תינח לבן דאינו מעכב את התכלת, תכלת דאינה מעכבת את הלבן מאי היא?												⚡
לא נצרכא אלא לטלית שכולה תכלת, דמצוה לאקדומי תכלת ברישא, דהכנף - מין כנף, ואי אקדים לבן ברישא לית לן בה.	אמר ליה רמי בר חמא:											!
מידי ציבעא קא גרים?	רבא:											⚡
לא נצרכא אלא לגרדומין, דאי איגרדם תכלת וקאי לבן, ואי איגרדם לבן וקאי תכלת - לית לן בה	אלא אמר רבא:											!
גרדומי תכלת כשרין, וגרדומי אוזב כשרין.	דאמרי בני ר' חייא:											!
וכמה שיעור גרדומין?												^
כדי לענבן.	בר המדורי אמר שמואל:											!
כדי לענבן, לענבן כולהו בהדיד, או דלמא כל חד וחד לחודיה?	איבעיא להו:											^
תיקו.												■
אלימי דלא מינעבי דאי הוו קטיני מינעבי, מאי?	בעי רב אשי:											^

Talmud Navigator

מימרא-statement **!**
 קושיא-challenge **?**
 שאלה-question **^**
 תירוץ-answer **!**
 ראיה-proof **■**

חולקים-disputants **◆**
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review **◇**
 מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment **<**
 מעשה-story **O**

מקרא-key:

מנחות-התכלת	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	
כל שכן דמינכר מצותיהו.	רב אחא ברביה דרבא לרב אשי:											לת:
ומאן תנא דפליג עליה דרבי?											^	לת:
האי תנא הוא											!	לת:
אין לו תכלת מטיל לבן.	דחבא א. דב. צחק אמר משום ר' נתן, שאמר ששם פתח חזקיהו										■	לת:
שמע מינה: צריך לקשור על כל חוליא וחוליא, דאי ס"ד לא צריך	רבה:										■	לת:
גרדומי תכלת כשרין וגרדומי אוזב כשרין, כיון דאישתרי ליה עילאי אישתרי ליה כולה	הא דאמרי בני רבי חייא:										■	לת:
דלמא דאיקטר.											ז	לט.
שמע מינה: קשר עליון דאורייתא, דאי ס"ד דרבנן, מאי איצטריך למישרי סדין בציצית? פשיטא, התוכף תכיפה אחת אינו חיבורך אלא שמע מינה: דאורייתא.	ואמר רבה:										■	לט.
אם נפסק החוט מעיקרו - פסולה.	רבה בר רב אדא אמר רב אדא אמר רב:										■	לט.
יתיב רב נחמן וקא אמר להא שמעתא.	[רב נחמן]										■	לט.
במה דברים אמורים - בתחילתו, אבל סופו - שריו וגרדומיו כל שהוא מאי שריו ומאי גרדומיו? מאי לאו שריו - דאיפסיק מינייהו ואישתייר מינייהו, גרדומיו - דאיגרדום איגרדומי	איתיביה רבא לרב נחמן:										ז	לט.
לא, חדא קתני, שריו גרדומיו כל שהוא.											!	לט.
ולימא גרדומיו, שריו למה לי?											ז	לט.
הא קמ"ל, דבעינן שיורא לגרדומיו כדי לענבן.											!	לט.
חוט של כרך עולה מן המנין	יתיב רבה וקאמר משמיה דרב:										■	לט.
שמואל אמרה ולא רב.	אמר ליה רב יוסף:										■	לט.
חוט של כרך עולה לה מן המנין.	איתמר נמי: אמר רבה בר בר חנה, סח לי רבי יאשיה דמן אושא:										■	לט.
תכלת שכרך רובה - כשרה	יתיב רבא וקא אמר משמיה דשמואל:										■	לט.
רב אמרה ולא שמואל.	אמר ליה רב יוסף:										■	לט.
תכלת שכרך רובה - כשרה.	איתמר נמי, אמר רב הונא בר יהודה אמר רב ששת אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב:										■	לט.
תכלת שכרך רובה - כשרה, ואפילו לא כרך בה אלא חוליא אחת - כשרה, ונויי תכלת - שליש גדיל ושני שליש ענף.	רב חייא ברביה דרב נתן מתני הכי, אמר רב הונא אמר רב ששת אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב:										■	לט.
וכמה שיעור חוליא?											^	לט.
כדי שיכרוך וישנה וישלש.	תניא, רבי:										■	לט.
הפוחת לא יפחות משבע, והמוסיף לא יוסיף על שלש עשרה - הפוחת לא יפחות משבע - כנגד שבעה רקיעים, והמוסיף לא יוסיף על שלש עשרה - כנגד שבעה רקיעין וששה אורין שביניהם.	תנא:										■	לט.
כשהוא מתחיל - מתחיל בלבן, הכנף - מין כנף וכשהוא מסיים - מסיים בלבן, מעלין בקודש ולא מורדין.	תנא:										■	לט.
רב ורבה בר בר חנה הוו יתבי, הוה קא חליף ואזיל ההוא גברא דמיכסי גלימא דכולה תכלתא, ורמי ליה תכלתא וגדילא מיגדיל											O	לט.
אי גלימא ולא יאי תכלתא	רב:										◆	לט:

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-התכלת	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
מימרא	רבה בר בר חנא: יאי גלימא ויאי תכלתא.												לט:
	במאי קא מיפלגי?												לט:
	רבה בר בר חנה סבר: כתיב (דברים כ"ב) גדיל וכתוב (במדבר ט"ו) פתיל, או גדיל או פתיל												לט:
	רב סבר: לעולם פתיל בעינו, וההיא גדילים למניינא הוא דאתא, גדיל - שנים, גדילים - ארבעה, עשה גדיל ופותריהו מתוכו.												לט:
	שמואל משימה דלוי: חוטי צמר פוטרין בשל פשתן.												לט:
	איבעיא להו: של פשתן מהו שיפטרין בשל צמר? צמר בשל פשתים הוא דפטר, דכיון דתכלת פטרה - לבן נמי פטר, אבל פשתים בצמר לא, או דלמא כיון דכתיב: (דברים כ"ב) לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו גדילים תעשה לך, לא שנא צמר בפשתים ולא שנא פשתים בצמר?												לט:
	ת"ש, דאמר רחבה אמר רב יהודה: חוטי צמר פוטרין בשל פשתן ושל פשתן פוטרין בשל צמר, חוטי צמר ופשתים פוטרין בכל מקום ואפילו בשיראין.												לט:
	דאמר רב נחמן: ופליגא דרב נחמן												לט:
	השיראין פוטרין מן הציצית.												לט:
	דאמר רבא לרב נחמן: השיראין, והכלך, והסריקין - כולן חייבין בציצית												לט:
	מדרבנן.												לט:
	אי הכי, אימא סיפא:												לט:
	דאמר רבא לרב נחמן: וכולן, צמר ופשתים פוטרין בהן												לט:
	אי אמרת בשלמא דאורייתא, היינו דמישטרו בהו כלאים, אלא אי אמרת דרבנן, היכי מישטרי בהו כלאים?												לט:
	אימא: או צמר או פשתים.												לט:
	הכי נמי מסתברא												לט:
	דקתני סיפא: הן במינן פוטרין, שלא במינן אין פוטרין												לט:
	אי אמרת בשלמא דרבנן, היינו דמיפטרין דרבנן, אלא אי אמרת דאורייתא, צמר ופשתים הוא דפטר												לט:
	אי משום הא לא איריא, כדרבא												לט:
	דאמר רמי: כתיב: הכנף - מין כנף, וכתוב: צמר ופשתים, הא כיצד? צמר ופשתים - פוטרין בין במינן בין שלא במינן, שאר מינן - במינן פוטרין, שלא במינן אין פוטרין.												לט:
	ורב נחמן?												לט:
	כדתנא דבי רבי ישמעאל												לט:
	דתנא דבי רבי ישמעאל: הואיל ונאמרו בגזים בתורה סתם, ופרט לך הכתוב באחד מהן צמר ופשתים, אף כל צמר ופשתים.												לט:
	אביי: והאי תנא דבי רבי ישמעאל מפקא מאידך תנא דבי רבי ישמעאל												לט:
	דתנא דבי רבי ישמעאל: בגד - אין לי אלא בגד צמר מנין לרבות צמר גמלים וצמר ארנבים ונוצה של עזים, והכלך והסריקין והשיראין, מנין? ת"ל או בגד.												לט:
מ.	תנו רבנן: [בית שמאי] סדין בציצית - ב"ש פוטרין												מ.
מ.	בית הלל: מחייבין												מ.
מ.	והלכה כדברי ב"ה.												מ.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-התכלת	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והלא כל המטיל תכלת בסדינין בירושלים אינו אלא מן המתמיהין	רבי אליעזר ב"ר צדוק:									⚡		◇	
א"כ, למה אסרוה?	רבי:									⚡			
לפי שאין בקיאין.										!			
ולירמו בי עשרה ונפקו לשוקא ומפרסמא למילתא	רבא בר רב חנא לרבא:									⚡			
כל שכן דמתמהו עילון.										!			
ולידרשא בפירקא										⚡		◇	
גזירה משום קלא אילן.										!		◇	
ולא יהא אלא לבן										⚡		◇	
כיון דאפשר במינן לא כדריש לקיש										!			
כל מקום שאתה מוצא עשה ולא תעשה, אם אתה יכול לקיים את שניהם - מוטב, ואם לאו - יבוא עשה וידחה את לא תעשה.	דאמר ריש לקיש:									!	■	◇	
ולידבוקה										⚡		◇	
אלא גזירה משום טעימה.										!		◇	
ולכתבה אדיסקי										⚡		◇	
אדיסקי ליקום וליסמוך?										!			
השתא חמין בפסח ויה"כ דכרת סמכינן אדיסקי, הכא דעשה בעלמא לא כל שכן	רבא:									⚡		◇	
הא מילתא אמרי, ואיתמר במערבא - משום דרבי זירא כוותי: שמא יקרע סדינו בתוך ג' ויתפרנו, והתורה אמרה: תעשה - ולא מן העשוי	אלא אמר רבא:									!		◇	
שרא רבי זירא לסדיניה.										○			
גזירה נמי משום כסות לילה.	רב זירא:									!		◇	
היא של בגד וכנפיה של עור - חייבת, היא של עור וכנפיה של בגד - פטורה, מאי טעמא? עיקר בגד בעינן.	ואמר רבא: הא מילתא אמרי, ואיתמר במערבא משמיה דר' זירא כוותי:										◆	◇	
רב אחאי אזיל בתר כנף.	[רב אחאי]										◆	◇	
הטיל לבעלת שלש והשלימה לארבע - פסולה, משום תעשה ולא מן העשוי.	רבא אמר רב סחורה אמר רב הונא:											■	◇
חסידיים הראשונים, כיון שארגו בה ג' היו מטילין לה תכלת	מיתיבי:										⚡		
אימא: כיון שבצעו בה ג' היו מטילין לה תכלת.										!			
ומי אמרינן תעשה ולא מן העשוי?											⚡		
הטיל למוטלת - כשרה	והאמר ר' זירא:										⚡	◇	
השתא בכל תוסוף קאי, מעשה לא הוי.	רבא:										!	◇	
ממאי דגברא לאוסופי קא מיכוין? דלמא לבטולי קא מיכוין, ובל תוסוף ליכא, מעשה איכא	מתקף לה רב פפא:										⚡	◇	
תכלת אין בה משום כלאים, ואפי' בטלית פטורה.	ר' זירא אמר רב מתנא אמר שמואל:											■	◇

Talmud Navigator

◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof													
מנחות-התכלת	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
מאי טלית פטורה?										▲	◇	מא	
אילימא דלית בה שיעורא										!	◇	מא	
טלית שהקטן מתכסה בו ראשו ורובו והגדול יוצא בה דרך עראי - חייבת בציצית, אין הקטן מתכסה בו ראשו ורובו וע"פ שהגדול יוצא בה עראי - פטורה, וכן לענין כלאים	והתניא:	■	⚡								◇	מא	
מאי וכן לענין כלאים?	והוינן בה:	▲	⚡									מא	
אילימא וכן לענין איסורא דכלאים			!	⚡								מא	
אין עראי בכלאים	והא אנן תנן:	⚡	■	⚡								מא	
וכן לענין סדין בציצית	ואמר רב נחמן בר יצחק:	⚡	■	⚡							◇	מא	
אלא מאי פטורה? הטיל למוטלת.										!	◇	מא	
והא אמרה רבי זירא חדא זימנא										⚡	◇	מא	
חדא מכלל דחבירתה איתמר.										!	◇	מא	
טלית כפולה חייבת בציצית	ת"ר: [רבנן]										◆ ■	מא	
פוטר	רבי שמעון:										◆ ■	מא	
שאם כפלה ותפרה שחייבת.	ושוין:										■	מא	
תפרה, פשיטא											⚡	מא	
לא צריכא דנקטה בסיכי.											!	◇	מא
רבה בר הונא איקלע לבי רבה בר רב נחמן, הווייה דהוה מיכסי טלית כפולה ורמי ליה חוטי עילוי כפילא, איפשיטא ואתא חוטא וקם להדי רשיה	[רבה בר רב נחמן]										○	◇	מא
לאו היינו כנף דכתב רחמנא באורייתא	אמר ליה: [רבה בר הונא]										■	◇	מא
אתא שדייה איכסי גלימא אחריתי	[רבה בר רב נחמן]										○	◇	מא
מי סברת חובת גברא הוא? חובת טלית הוא, זיל רמי לה.	אמר ליה: [רבה בר הונא]										■	◇	מא
לימא מסייע ליה:											■	◇	מא
חסידים הראשונים, כיון שארגו בה שלש היו מטילין בה תכלת											○ ■	◇	מא
שאני חסידים, דמחמרי אנפשיהו.											⚡	◇	מא
ופליגא דמלאכא											■	◇	מא
דמלאכא אשכח' לרב קטינא דמיכסי סדינא	[רב קטינא]										○ ■	◇	מא
אמר ליה: קטינא, קטינא, סדינא בקייטא וסרבלא בסיתוא, ציצית של תכלת מה תהא עליה?											⚡ ■	◇	מא
ענשיתו אעשה?	אמר ליה: [רב קטינא]										⚡ ■	◇	מא
אמר ליה: בזמן דאיכא ריתחא ענשינן											!	◇	מא
אי אמרת בשלמא חובת גברא הוא, היינו דמחייב דלא קא רמי, אלא אי אמרת חובת טלית הוא, הא לא מחייבא.											■	◇	מא
אלא מאי? חובת גברא הוא, נהי דחייביה רחמנא כי מיכסי טלית דבת חיובא, כי מיכסי טלית דלאו בת חיובא היא מי חייביה רחמנא?											⚡	◇	מא

Talmud Navigator

◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ^ מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:		■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מנחות-התכלת	מימרא	מאן דאמר													
אלא הכי קאמר ליה: טצדקי למיפטר נפשך מציצית.															מא.
כלי קופסא חייבין בציצית.		רב טובי בר קיסנא אמר שמואל:													מא.
בזקן שעשאה לכבודו שפטורה, מ"ט? (דברים כ"ב) אשר תכסה בה אמר רחמנא האי לאו לאיכסויי עבידא		ומודה שמואל:													מא.
בההיא שעתא ודאי רמינן ליה, משום (משלי י"ז) לועג לרש חרף עושהו.															מא.
טלית שנקרעה, חוץ לשלש - יתפור, תוך שלש - לא יתפור.		רחבה אמר ר' יהודה:													מא.
טלית שנקרעה, חוץ לשלש - יתפור, תוך שלש - רבי מאיר אומר: לא יתפור		תניא נמי הכי: [רבי מאיר]													מא.
יתפור		חכמים:													מא.
שלא יביא אפילו אמה על אמה ממקום אחר ובה תכלת ותולה בה		ושוין:													מא.
שמביא תכלת ממקום אחר ותולה בה, ובלבד שלא תהא מופסקת.		ושוין:													מא.
שמעת מינה: מתירין מבגד לבגד															מא:
דילמא דאי בלא.															מא:
טלית שכולה תכלת - כל מיני צבעונין פוטרין בה, חוץ מקלא אילן.		ת"ר:													מא:
טלית אין פוטר בה אלא מינה, טלית שכולה תכלת - מביא תכלת וד"א ותולה בה, וקלא אילן לא יביא, ואם הבאי - כשר		מיתבי:													מא:
לא קשיא: כאן בטלית בת ארבעה חוטין, כאן בטלית בת שמונה חוטין.															מא:
שמעת מינה: מתירין מבגד לבגד		רב נחמן בר יצחק:													מא:
דלמא דאי עבד.															מא:
אין מתירין מבגד לבגד		איתמר, רב:													מא:
ושמואל אמר: מתירין מבגד לבגד.		שמואל:													מא:
אין מדליקין מנר לנר		רב:													מא:
מדליקין מנר לנר.		שמואל:													מא:
אין הלכה כרבי שמעון בגרירה		רב:													מא:
הלכה כר' שמעון בגרירה.		שמואל:													מא:
כל מילי דמר עביד כרב, לבר מהני תלת דעביד כשמואל: מתירין מבגד לבגד, ומדליקין מנר לנר, והלכה כרבי שמעון בגרירה		אבוי:													מא:
גורר אדם מטה, כסא וספסל, ובלבד שלא יתכוין לעשות חריץ.		דתניא, רבי שמעון:													מא:
רב יהודה מסר ליה לקצרא.		[רב יהודה]													מא:
רב הנינא עביד לה סיסא.		[רב הנינא]													מא:
רבינא חייט להו מיחט.		[רבינא]													מא:
כמה חוטין הוא נותן? ב"ש אומרים: ד'		ת"ר: [בית שמאי]													מא:
ג'.		בית הלל:													מא:

Talmud Navigator

מימרא-statement **■**
 קושיא-challenge **⚡**
 שאלה-question **^**
 תירוץ-answer **!**
 ראיה-proof **■**

חולקים-disputants **◆**
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review **◇**
 מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment **<**
 מעשה-story **O**

מקרא-key:

מנחות-התכלת	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מא:
מימרא	[בית שמאי]												מא:
וכמה תהא משולשת? ב"ש אומרים: ד'													מא:
ג'	בית הלל:												מא:
וג' שבית הלל אומרים, אחת מארבע בטפה של כל אדם.													מא:
טפח דאורייתא - ד' בגודל, שית בקטנה, חמש בתילתא.	רב פפא:												מא:
ד' בתוך ד' ומשולשת ד'	רב הונא:												מא:
ג' בתוך ג' משולשת ג'.	רב יהודה:												מא:
הלכתא: ד' בתוך שלש משולשת ארבע.	רב פפא:												מא:
למימרא, דאית להו שיעורא													מא:
ציצית - אין ציצית אלא יוצא, ואין ציצית אלא משהו	ורמינהו:												מא:
ציצית אין לה שיעור	וכבר עלו זקני ב"ש וזקני ב"ה לעליית יונתן בן בתירא ואמרו:												מא:
כיוצא בו, לולב אין בו שיעור													מא:
מאי לאו אין לה שיעור כלל													מא:
לא, אין לה שיעור למעלה, אבל יש לה שיעור למטה, דאי לא תימא הכי													מא:
כיוצא בו לולב אין לו שיעור													מב.
הכי נמי דאין לו שיעור כלל?													מב.
לולב שיש בו ג' טפחים כדי לנענע בו - כשר	והתנן:												מב.
אלא, אין לו שיעור למעלה אבל יש לו שיעור למטה													מב.
ה"נ אין לו שיעור למעלה אבל יש לו שיעור למטה.													מב.
ציצית - אין ציצית אלא ענף, וכן הוא אומר: (יחזקאל ח') ויקחני בציצית ראשי.	ת"ר:												מב.
וצריך לפרודה כי צוציתא דארמאי.	ואמר אביי:												מב.
הטיל על הקרן או על הגדיל - כשירה	ת"ר: [רבנן]												מב.
רבי אליעזר בן יעקב פוסל בשתייהן.	[רבי אליעזר בן יעקב]												מב.
כמאן אזלא הא דאמר רב גידל אמר רב:													מב.
ציצית צריכה שתהא נוטפת על הקרן, שנאמר: (במדבר ט"ו) על כנפי בגדיהם	[רב גידל אמר רב]												מב.
כמאן? כרבי אליעזר בן יעקב.													מב.
וצריך שירחיק מלא קשר גודל.	רבי יעקב אמר רבי יוחנן:												מב.
ואיצטריך דרב פפא, ואיצטריך דר' יעקב דאי מדרב פפא, הוה אמינא: תוך ג' דלא לירחיק טפי, וכמה דמקרב מעלי, איצטריך דר' יעקב ואי מדרבי יעקב, הוה אמינא: מלא קשר גודל דלא ליקרב טפי, וכמה דרחיק מעלי, צריכא.													מב.
רבינא ורב סמא הוו יתבי קמיה דרב אשי, חזייה רב סמא לקרניה דגלימיה דרבינא דסתר ובצר ממלא קשר גודל													מב.

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:		■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מנחות-התכלת	מימרא	מאן דאמר												
	לא סבר לה מר להא דר' יעקב?	אמר ליה: [רב סמא]												מב.
	בשעת עשייה איתמר	אמר ליה: [רבינא]												מב.
	איכסיף	[רב סמא]												מב.
	לא תתקיף לך, חד מינייהו כתרי מינן.	אמר ליה רב אשי:												מב.
	רב אחא בר יעקב רמי ארבע ועיף להו מיעף, ומעייל להו בגלימא ואביק להו מיבק, קסבר: בעינן תמניא בגלימא, כי היכי דליהוי גזיל גדילים במקום פתיל.	[רב אחא בר יעקב]												מב.
	רב ירמיה מדפתי רמי תמניא דאינהו שיתסר, ולא אביק להו.	[רב ירמיה מדפתי]												מב.
	מר בריה דרבינא עביד כדידן.	[מר בריה דרבינא]												מב.
	רב נחמן אשכחיה לרב אדא בר אהבה רמי חוטי וקא מברך לעשות ציצית	[רב אדא בר אהבה]												מב.
	מאי ציצי שמענא?	א"ל: [רב נחמן]												מב.
	ציצית אין צריכה ברכה.	הכי אמר רב:												מב.
	כי נח נפשיה דרב הונא, על רב חסדא למירמא דרב אדרב, ומי אמר רב: ציצית אין צריך ברכה?	[רב חסדא]												מב.
	מנין לציצית בעובד כוכבים שהיא פסולה? שנאמר: (במדבר ט"ו) דבר אל בני ישראל ועשו להם ציצית, בני ישראל יעשו ולא העובדי כוכבים יעשו	והא אמר רב יהודה אמר רב:												מב.
	והא מאי רומיא?													מב.
	קסבר רב חסדא: כל מצוה שכשירה בעובד כוכבים - בישראל אין צריך לברך, כל מצוה שפסולה בעובד כוכבים - בישראל צריך לברך.	רב יוסף:												מב.
	וכללא הוא? והרי מילה דכשירה בעובד כוכבים													מב.
	עיר שאין בה רופא ישראל ויש בה רופא ארמאי ורופא כותי, ימול ארמאי ואל ימול כותי, דברי רבי מאיר	דנתיא: [רבי מאיר]												מב.
	כותי ולא ארמאי	רבי יהודה:												מב.
	ובישראל צריך לברך													מב.
	המל, אומר: ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו על המילה	דאמר מר:												מב.
	מידי הוא טעמא אלא לרב, רב מיפסיל פסיל													מב.
	מנין למילה בעובד כוכבים שפסולה? דרו בר פפא משמיה דרב אמר: (בראשית י"ז) ואתה את בריתי תשמור	דאיתמר: [דרו בר פפא משמיה דרב]												מב.
	(בראשית י"ז) המול ימול, המל ימול.	רבי יוחנן:												מב.
	סוכה מסייע ליה, תפילין הוי תיובתיה.													מב.
	הרי סוכה דכשירה בעובד כוכבים													מב.
	סוכת עובדי כוכבים, סוכת נשים, סוכת בהמה, סוכת כותיים, סוכה מכל מקום - כשירה, ובלבד שתהא מסוככת כהילכתא	דנתיא:												מב.
	ובישראל אין צריך לברך													מב.
	העושה סוכה לעצמו, אומר: ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה, בא לישב בה, אומר: ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לישב בסוכה	דנתיא:												מב.
	ואילו לעשות סוכה לא מברך.													מב.
	תפילין תיובתיה													מב.

OHR SOMAYACH TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

<p> disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה key- מקרא: </p>	<p> statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה </p>
--	--

מנחות-התכלת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והרי תפילין דפסולות בעובד כוכבים													מב:
ספר תורה, תפילין ומזוזות שכתבן צדוקי, כותי, עובד כוכבים, עבד, אשה, וקטן מומר - פסולין, שנאמר: וקשרתם וכתבתם, כל שישנו בקשירה ישנו בכתיבה, כל שאינו בקשירה אינו בכתיבה	דנני רב חנינא בריה דרבא מפשרניא:												מב:
ובישראל א"צ לברך													מב:
על תפילין של יד, אומר: ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו להניח תפילין, על תפילין של ראש, אומר: ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות תפילין	שלח רב חייא בריה דרב הונא משמיה דר' יוחנן:												מב:
ואילו לעשות תפילין לא מברך													מב:
אלא לאו היינו טעמא, כל מצוה דעשייתה גמר מצוה, כגון מילה, אע"ג דכשירה בעובד כוכבים - בישראל צריך לברך, וכל מצוה דעשייתה לאו גמר מצוה, כגון תפילין, אע"ג דפסולות בעובד כוכבים - בישראל אינו צריך לברך													מב:
ובציצית בהא קמיפלגי:													מב:
חובת טלית הוא	מר סבר: [רב חסדא]												מב:
חובת גברא הוא.	ומר סבר: [רב נחמן]												מב:
מנין לציצית בעובד כוכבים שכשירה? שנאמר: (במדבר ט"ו) דבר אל בני ישראל ועשו להם ציצית, יעשו להם אחרים.	רב מרדכי לרב אשי: אתון הכי מתניתו לה, אנן הכי מתנינן לה, א"ר יהודה אמר רב:												מב:
עשאן מן הקוצים ומן הנימין ומן הגרדין - פסולה, מן הסיסין - כשירה	רב יהודה אמר רב:												מב:
אף מן הסיסין פסולה, בעינן טויה לשמה.	כי אמריתה קמיה דשמואל, אמר: [שמואל]												מב:
כתנאי:													מב:
ציפן זהב, או שתלה עליהן עור בהמה טמאה - פסולות, עור בהמה טהורה - כשירות, ואע"פ שלא עיבדן לשמן	[רבנן]												מב:
אף עור בהמה טהורה - פסולות, עד שיעבדן לשמן.	רבן שמעון בן גמליאל:												מב:
הא תכילתא היכי צביעיתו לה?	אביי לרב שמואל בר רב יהודה:												מב:
מייתנין דם חלזון וסמנין ומינין להו ביורה ומרתחינן ליה, ושקלינא פורתא בביעתא וטעמינן להו באודרא, ושדינן ליה להווא ביעתא וקלינן ליה לאודרא.	אמר ליה: [רב שמואל בר רב יהודה]												מב:
שמע מינה תלת: שמע מינה טעימה פסולה, ושמע מינה - דבעינן צביעה לשמה, ושמע מינה טעימה פסלה.													מב:
היינו טעימה פסולה היינו צביעה לשמה													מב:
מה טעם קאמר, מה טעם טעימה פסולה? משום דבעינן צביעה לשמה.	רב אשי:												מב:
כתנאי:													מב:
טעימה פסולה, משום שנאמר: (שמות כ"ח) כליל תכלת, דברי ר' חנינא בן גמליאל	[ר' חנינא בן גמליאל]												מב:
אפילו מראה שני שבה כשר, משום שנאמר: (ויקרא י"ד) ושני תולעת.	רבי יוחנן בן דהבאי:												מב:
תכלת אין לה בדיקה, ואין נקחית אלא מן המומחה.	ת"ר:												מב:
תפילין יש להם בדיקה, ואין ניקחין אלא מן המומחה ספרים ומזוזות יש להן בדיקה, וניקחין מכל אדם.													מב:
ותכלת אין לה בדיקה?													מב:
והא רב יצחק בריה דרב יהודה בדיק ליה, (ס"א בגשם) מייתי מגביא גילא ומיא דשבילתא ומימי רגלים בן ארבעים יום, ותרי לה בגווייהו מאורתא ועד לצפרא, אפרד חזותיה - פסולה, לא אפרד חזותיה - כשרה	[רב יצחק בריה דרב יהודה]												מב:
מייתי חמירא ארכסא דשערי ואפיא לה בגויה, אישתנאי למעלותא - כשרה, לגרועותא - פסולה, וסימנין: שינוי שקר, שינוי אמת	ורב אדא קמיה דרבא משמיה דרב עירא אמר:												מב:

Talmud Navigator

<p> ◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key: </p>		<p> ■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof </p>																
מנחות-התכלת	מאן דאמר	כ	י	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
מאי אין לה בדיקה נמי דקאמר? אטעימה.																		מג.
מר ממשכי אייתי תכלתא בשני רב אחאי, בדקוה בדרב יצחק בריה דרב יהודה ואיפרד חוותיה, בדרב אדא - ואישתאי למעליותא, סבר למיפסלה	[מר ממשכי]																	מג.
אלא הא לא תכלתא היא ולא קלא אילן היא אלא שמע מינה שמועתא אהדדי איתמר, היכא דבדקנא בדרב יצחק בריה דרב יהודה לא איפרד חוותיה - כשרה, איפרד חוותיה - בדקין לה בדרב אדא בחמירא ארכסא, אישתני למעליותא - כשרה, - לגריעותא - פסולה.	אמר להו רב אחאי:																	מג.
שמעותא אהדדי איתמר.	שלחו מתם:																	מג.
רבי מני דייק וזבין כחומרי מתניתא	[רבי מני]																	מג.
הכי עבוד קמאי דקמן ואצלח עיסקיהו.	א"ל הוא סבא:																	מג.
הלוקח טלית מצוייצת מן השוק מישראל - הרי היא בחזקתה, מן העובד כוכבים - מן התגר כשרה, מן ההדיוט - פסולה, ואע"פ שאמרנו: אין אדם רשאי למכור טלית מצוייצת לעובד כוכבים עד שיתיר ציציותיה.	ת"ר:																	מג.
מאי טעמא?																		מג.
משום זונה.	הכא תרגימו:																	מג.
שמא יתלוה עמו בדרך ויהרגו.	רב יהודה:																	מג.
רב יהודה רמי תכלתא לפרזומא דאינשי ביתיה, ומברך כל צפרא להתעטף בציצית.	[רב יהודה]																	מג.
מדרמי, קסבר: מצות עשה שלא הזמן גרמא הוא, אמאי מברך כל צפרא וצפרא?																		מג.
כרבי																		מג.
תפילין כל זמן שמניחן מברך עליהן, דברי רבי.	דתניא: [רבי]																	מג.
אי הכי, כל שעתא נמן																		מג.
רב יהודה איניש צניעא הוה, ולא שרי ליה לגלימיה כוליה יומא.																		מג.
ומאי שנא מצפרא?																		מג.
כי משני מכסות לילה לכסות יום.																		מג.
הכל חייבין בציצית, כהנים, לויים וישראלים, גרים, נשים ועבדים	ת"ר: [רבנן]																	מג.
ר"ש פוטר בנשים, מפני שמצות עשה שהזמן גרמא הוא, וכל מצות עשר שהזמן גרמא נשים פטורות.	[רבי שמעון]																	מג.
הכל חייבין בציצית, כהנים, לויים וישראלים.	אמר מר:																	מג.
פשיטא, דאי כהנים לויים וישראלים פטורי, מאן ליחייב?																		מג.
כהנים איצטריכא ליה, ס"ד אמנא, הואיל וכתבי: (דברים כ"ב) לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדיו גדילים תעשה לך, מאן דלא אישתרי כלאים לגביה בלבישה הוא דמיחייב בציצית, הני כהנים הואיל ואשתרי כלאים לגביהו לא ליחייבו, קמ"ל, נהי דאישתרי בעידן עבודה, בלא עידן עבודה לא אישתרי.																		מג.
ר"ש פוטר בנשים.	[רבי שמעון]																	מג.
מאי טעמא דר"ש?																		מג.
(במדבר ט"ו) וראיתם אותו - פרט לכסות לילה	דתניא:																	מג.
אתה אומר: פרט לכסות לילה, או אינו אלא פרט לכסות סומא?																		מג.
כשהוא אומר: (דברים כ"ב) אשר תכסה בה - הרי כסות סומא אמור, הא מה אני מקיים וראיתם אותו? פרט לכסות לילה																		מג.

Talmud Navigator

■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof
 ◆ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מקרא-key:

מנחות-התכלת	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מג:
ומה ראית לרבות כסות סומא ולהוציא כסות לילה?		ז											מג:
מרבא אני כסות סומא שישנה בראיה אצל אחרים, ומוציא אני כסות לילה שאינה בראיה אצל אחרים.													מג:
ורבנן האי אשר תכסה בה מאי עבדי ליה?												◇	מג:
מיבעי להו לכדתניא:													מג:
(דברים כ"ב) על ארבע כנפות כסותך, ארבע - ולא שלש	[תניא]												מג:
אתה אומר: ארבע ולא שלש, או אינו אלא ארבע ולא חמש?		ז											מג:
כשהוא אומר: אשר תכסה בה - הרי בעלת חמש אמור, ומה אני מקיים על ארבע? ארבע ולא שלש													מג:
ומה ראית לרבות בעלת חמש ולהוציא בעלת שלש?		ז											מג:
מרבא אני בעלת חמש שיש בכלל חמש ארבע, ומוציא אני בעלת שלש שאין בכלל שלש ארבע.												◇	מג:
ור"ש?		ז											מג:
מאשר נפקא.	[רבי שמעון]												מג:
ורבנן?		ז											מג:
אשר לא משמע להו.	[רבנן]												מג:
ורבנן האי (במדבר ט"ו) וראיתם אותו מאי עבדי ליה?												◇	מג:
מיבעי להו לכדתניא:													מג:
וראיתם אותו וזכרתם - ראה מצוה זו וזכור מצוה אחרת התלויה בו, ואיזו זו? זו קרית שמע	[תניא]												מג:
מאימתי קורין את שמע בשחרית? משיכיר בין תכלת ללבן.	דתנן:												מג:
וראיתם אותו וזכרתם - ראה מצוה זו וזכור מצוה אחרת הסמוכה לה, ואיזו זו? זו מצות כלאים, דכתיב: (דברים כ"ב) לא תלבש ששטנן צמר ופשתים יחדו גזילים תעשה לך.	ותניא אידך:												מג:
וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה' - כיון שנתחייב אדם במצוה זו נתחייב בכל מצות כולן ור"ש היא	תניא אידך:												מג:
מצות עשה שהזמן גרמא היא.	דאמר: [רבי שמעון]												מג:
וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה' - שקולה מצוה זו כנגד כל המצות כולן.	תניא אידך:												מג:
וראיתם אותו וזכרתם ועשיתם - ראייה מביאה לידי זכירה, זכירה מביאה לידי עשייה.	ותניא אידך:												מג:
כל הזריז במצוה זו - זוכה ומקבל פני שכונה, כתיב הכא: וראיתם אותו, וכתוב התם: (דברים ו') את ה' אלהיך תירא ואותו תעבד.	רשב"י:												מג:
חביבין ישראל שסיבבן הקב"ה במצות, תפילין בראשיהן ותפילין בזרועותיהן וציצית בבגדיהן ומזוזה לפתחיהן, ועליהן אמר דוד: (תהלים קל"ט) שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך ובשעה שנכנס דוד לבית המרחץ וראה עצמו עומד ערום, אמר: אוי לי שאעמוד ערום בלא מצוה וכיון שזכר במילה שבכשרו נתיישבה דעתו, לאחר שיצא, אמר עליה שירה, שנאמר: (תהלים י"ב) למנצח על השמינית מזמור לדוד, על מילה שניתנה בשמיני.	ת"ר:												מג:
כל שיש לו תפילין בראשו ותפילין בזרועו וציצית בכגונו ומזוזה בפתחו, הכל בחיזוק שלא יחטא, שנאמר: (קהלת ד') והחוט המשולש לא במהרה ינתק, ואומר: (תהלים ל"ד) חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם. מה נשתנה תכלת מכל מיני צבעונין? מפני שהתכלת דומה לים וים דומה לרקיע ורקיע לכסא הכבוד, שנאמר: (שמות כ"ד) ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר, וכתוב: (שמות כ"ד) כמראה אבן ספיר דמות כסא.	תניא, היה ר' מאיר אומר:												מג:
דול עונשו של לבן יותר מעונשו של תכלת, משל למה הדבר דומה? למלך בשר ודם שאמר לשני עבדיו, לאחד אמר: הבא לי חותם של טיט, ולאחד אמר: הבא לי חותם של זהב, ופשעו שניהם ולא הביאו, איזה מהן עונשו מרובה? הוי אומר: זה שאמר לו הבא לי חותם של טיט ולא הביא.	תניא, היה ר' מאיר אומר:												מג:

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	מירא-קא-keiv:
---	---------------

מנחות-התכלת	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מירא	תניא, היה ר' מאיר אומר:											◊	מג:
חייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום, שנאמר: (דברים י') ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך.	[רב חייא בריה דרב אויא]											◊	מג:
רב חייא בריה דרב אויא בשבתא וביומי טבי טרח וממלי להו באיספרמקי ומגדי.	תניא, היה ר' מאיר אומר:											◊	מג:
חייב אדם לברך שלש ברכות בכל יום, אלו הן: שעשאני ישראל, שלא עשאני אשה, שלא עשאני בור.	[רב אחא בר יעקב]											◊	מג:
רב אחא בר יעקב שמעיה לבריה דהוה קא מברך שלא עשאני בור, אמר ליה כולי האי נמי?	אמר ליה: [בריה]											◊	מג:
ואלא מאי מברך?	[רב אחא בר יעקב]											◊	מג:
שלא עשאני עבד	[בריה]											◊	מג:
היינו אשה	[רב אחא בר יעקב]											◊	מג:
עבד זיל טפי.												◊	מג: